

La Junta del Camp d'Esports, està rebent un seguit de sollicituts d'equips de tot Catalunya per a venir a Sant Hilari a realitzar partits. Ens plau l'atracció que té nostra vila per a realitzar tan simpàtiques excursions.

—Per objectes artístics de torn, fabricació especial de Sant Hilari a «La Modernista».

Per diumenge vinent, dia 5, està anunciada gran Festa amb motiu de la benedicció del Camp de Esports. Jogaran els equips «Marià Ausà» i l'«Hilarienc». Hi haurà cobla que executarà concerts i sardanes.

Avui ens hem enretirat. Ja ho veuen del cap a la cua. Ja'ls va-

rem dir que'l nostre lema era *variació,...* i *mudar les coses de lloc*. Tot ens va en augment, concurrència, original que la meitat contra nostra voluntat ens queda en terra, tot augmenta: els diners no tant depressa com ens convindria, ja vindran un hora o altre. Mirin, aquest dia varem fer *junta*, tot el cos de Redacció. *El Cronista*, *En Jordi Cantaciar*, l'Administrador, un servidor *El Simbol*, *El Novaire*, l'encarregat de la Secció d'Anuncis etc. etc. i fins el Director presidint-nos a tots, tractant de resoldre això de la cabuda d'original. Sols va venir per una poca cosa el deixar-ho resolt. Després de profund estudi varem veure que no teníam mes sortida que augmentar el nombre de pàgines. Tot-hom hi estava conforme. Era qüestió de treballar un quant temps *mes* sense sou, cosa acceptada unànimement per tot el personal i el nostre Director en cap. L'únic

que'ns va espifiar va ésser l'Imprentaire. Ens va sortir que havia de cobrar bona cosa *mes*, que'l paper no li donan, que'l personal, que no se que més, fins va fer-nos saber qu'era pare de família. I com que nosaltres varem dir-li que per ara bons, varem deixar-ho a mans del que'ns ho resolt tot.

EL SIMBOL

HABITACIONS

Se recomana prevenir-se per el Setembre. Epoca de agradable temperatura, bon servei, economia i més possibles atencions. Hi ha bones i barates habitacions disponibles. Per a informacions dirigir-se a «Lliroia», quina administració s'ofereix generosament i amb tota neutralitat a orientar-los.

Agrahim segell per a la resposta.

Casa de dispeses econòmiques. Moblatge nou.

Carretera 8. (Cân Olla)

Casa en venda, en punt cèntric, Botiga dos pisos i golfes, 10500 ptes.

Se demana un aprenent que tingui afició a la fotografia.

Sens que prenguéssaire de disbauxa l'excelent àpet feia que l'atmosfera s'hi sentís una mica pesada quan, al alçar el llenç finíssim de la tornejada taula migeval, la minyona anava a posar la vaixel·la per servir l'aromós café. Per això l'amic convingué en que'l prenguessin en el salonet de musica, que'n Rodergas no havia vist encara.

Allà, doncs, entraren. Era una pesa-seriosament amoblada: dos grans armaris-biblioteca: l'un curull d'obres literaries i l'altre de produccions musicals; al centre, una taula de columnes salomòniques, vestigi d'un vell castell senyorial; damunt d'ella un pupitre amb els arrèus d'escriurer i en desordre tot de revistes i periòdics. Les parets ostentaven teles i dibuixos de mèrit senyalat, i en un àngul, prop d'un finestral amb columnetes, aguantant romànics capitells, el clavicordi amagava, gelós, tot un tresor de melodies. Per si'n deixava traspuar alguna, convidaven a gaudir-la folgats setials de seriós tirat.

Entre glop i glop de l'aromàtica infusió, els noms dels més cabdals compositors i executants teixien la conversa dels dos somniadors.

Després en Bertrana va assegurar enfront la caixa prodigiosa i descobri el teclat mate. Els dits del amic començaren una deliciosa *tarantela* d'aristocràtic caient; després sorgí el *minuet*, que semblava fer comparèixer en el petit saló enterques figurines de posats gràcils, giravoltant ceremonioses, i una atrevida *rapsodia* tornà la magestat d'abans.

Amb tot i plàurer-li l'esclat d'armòniques vibracions, trobava que, tan mateix, el lloc devia ser més poblat per ajustar-hi la situació.

Per més que la musica predisposés a la joia, s'havia de fer massa esforç d'imaginació per aguantar-ho, i, en veritat, en Rodergas se trobrva invadit de la dolça melangia nocturna de les grans solitats.

—Si ens acompanyés Chopin, ara?

—¡Oh, Chopin! El vols? Jo cercava un contrapès a la forta impressió de solitud que't deu omplernar. Preparat a rebre'l, doncs.

Va començar, però trobava esquitit l'espai. Ho conegué l'amic i li signà el finestral.

An ell va córrer. Quina formosa nit! El pais-